

рък – пешкир, сапун, плат, забрадка, престилка. Бабата ги посреща навън на двора с музика. Още с влизането всяка жена поздравява бабата, честити ѝ празника и ѝ пожелава много здраве и дълъг живот. *Да си жива и здрава. Ощи многу дица да дунисеш!* След това ѝ полива вода да си измие ръцете, целува ѝ ръка в знак на уважение и я дарява.

Трапезата за Бабинден е богата и разточителна, отрупана с много ястия – меса, баници, пити, наденици, курабии, вино, ракия – *от сичко има бол*. Преди да започнат да се хранят, бабата прикадява софрата. Кади и под полите на жените, *опушва ги, чи да фащат, да забременяват*. Празникът продължава с веселие, закачки и песни. Разговорите се въртят около зачеването и раждането на децата.

Макар и по-рядко, но се среща и обичаят къпане на бабата. След като си хапнат и пийнат, жените качват бабата на каруца и тръгват към махленската чешма, където я къпят за здраве. По пътя, като срещнат мъж, го черпят с ракия, а той им *пуска по някоя пара*.

Много често вечерта на Бабинден мъжете се събират и правят, както те казват, *дядовден*. Макар че това продължение на празника е от сравнително по-ново време, ромите го възприемат като традиция. *През диня е Бабинден, вечерта прайми дядовден. Ядем, пием, такава ѝ традицията при нас*.

СИРНИ ЗАГОВЕЗНИ, ШУКИМОС (подвижна дата)

Ромите празнуват *Заговезни* или още *Шукимос* на една дата с околното българско християнско население, тъй като Сирни заговезни спада към подвижния празничен цикъл, обвързан с Великден. Всяка година той се отбелязва на различни дати, в зависимост от мястото на светлия християнски празник в православния календар, но винаги в неделя. Сирни заговезни се празнуват една седмица след Месни заговезни, когато православните християни отговяват от месо и месни продукти. Нарича се Сирни, защото вечерта на този ден се отговява от сирене, яйца, мляко и млечни продукти. От Сирница започват Великите пости, които продължават седем седмици и предхождат големия християнски празник Великден. По време на Великия пост християнският църковен канон забранява приемането на блажна храна.

Ромите християни празнуват Сирни заговезни, както и околното българско население. След 30-те години на миналия век Месни и Сирни заговезни се отбелязват като един празник, наречен само Заговезни, който се чества винаги в неделя, седем седмици преди Великден. На този ден